

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-יש מותרות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שניות מדברי סופרים וכו'.												◻
שניה לבעל ולא שניה ליבם, יש לה כתובה מיבם או לא? כיון דאמר מר: כתובה על נכסי בעלה הראשון, לית לה, או דלמא כיון דאילו לית לה מראשון תקינו לה רבנן משני, אית לה?	בעו מיניה בני בירי מרב ששת:											◻
כתובה על נכסי בעלה הראשון, ואם היתה שניה לבעל - אפי' מיבם אין לה?	אמר להו רב ששת, תניתוה:											!
מכלל דאיכא דאית לה מיבם												⚡
כתובה על נכסי בעלה הראשון, ואי לית לה מראשון תקינו לה משני, ואם היתה שניה לבעל - אפי' מיבם אין לה.	חסורי מיחסרא והכי קתני:											!
אלמנה לכ"ג, גרושה וחלוצה - לכהן הדיוט, יש להן מזונות או אין להן מזונות?	בעא מיניה רבי אלעזר מרבי יוחנן:											◻
היכי דמי?												^
אילימא דיתבה תותיה												!
בעמוד והוצא קאי, מזונות אית לה?												⚡
לא צריכא, שהלך הוא למדינת הים ולותה ואכלה, מאי? מזוני תנאי כתובה נינהו, מדאית לה כתובה אית לה מזוני, או דלמא כתובה דלמשקל ומיפק אית לה, מזוני דלמא תיעכב גביה לית לה?												◻
לית לה.	א"ל: [רבי יוחנן]											!
יש לה	והתניא:											⚡
כי תניא היא - לאחר מיתה.												!
יש לה.	אית דאמר: אמר ליה [רבי יוחנן], תניא:											!
הא בעמוד והוצא קאי?												⚡
יש לה	ואלא התניא:											⚡
כי תניא היא - לאחר מיתה.												!
אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט - יש לה כתובה, פירות, מזונות, בלאות, והיא פסולה וולדה פסול, וכופין אותו להוציא	ת"ר:											◻
שניות מדברי סופרים - אין לה כתובה, לא פירות, לא מזונות, ולא בלאות, והיא כשירה וולדה כשר, וכופין אותו להוציא.												◻
מפני מה אמרו אלמנה לכ"ג יש לה כתובה? מפני שהוא פסול והיא פסולה, וכ"מ שהוא פסול והיא פסולה - קנסו אותו כתובה? ומפני מה אמרו שניות מדברי סופרים אין להן כתובה? מפני שהוא כשר והיא כשרה, וכל מקום שהוא כשר והיא כשרה - קנסו אותה כתובה.	ר"ש בן אלעזר:											◻
הללו דברי תורה, ודברי תורה אין צריכין חיווק, והללו דברי סופרים, ודברי סופרים צריכין חיווק.	רבי:											◻
דבר אחר: זהו מרגילה, וזו היא מרגילתו.												◻
דבר אחר: מאן קתני לה?												^
ר"ש בן אלעזר קתני לה, ומה טעם קאמר, מה טעם אמרו הוא פסול והיא פסולה קנסו אותו כתובה? מפני שהוא מרגילה, ומה טעם הוא כשר והיא כשרה קנסו אותה כתובה? מפני שהיא מרגילתו.	איכא דאמר:											!
רבי קתני לה, וחלוצה קא קשיא ליה, והא חלוצה דרבנן ואית לה כתובה דר אמר: כיון דפסיל לה מדרבנן, זהו מרגילה וזו היא מרגילתו.	איכא דאמר:											!
מאי איכא בין רבי לרבי שמעון בן אלעזר?												^
ממזרת ונתינה לישראל איכא בינייהו, מ"ד דאורייתא - הא נמי דאורייתא, מ"ד מפני שהוא מרגילה - הא היא מרגלא ליה.	רב חסדא:											!
הרי זה עבד וממזר	ולרבי אלעזר, דאמר:											⚡

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-יש מותרות	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא לא מרגלא ליה ולא מיד?													פה:
מחזיר גרושה משנסת איכא בינייהו, מאן דאמר דאורייתא - הא נמי דאורייתא, ומאן דאמר מפני שהוא מרגילה - הא היא מרגלא ליה.		אלא אמר רב יוסף:											פה:
יש ממזר מחייבי לאוין		ולרבי עקיבא, דאמר:											פה:
הא לא מרגלא ליה ולא מיד?													פה:
בעולה לכ"ג איכא בינייהו, מאן דאמר דאורייתא - הא נמי דאורייתא, ומאן דאמר מפני שהוא מרגילה - הא היא מרגלא ליה.		אלא אמר רב פפא:											פה:
יש חלל מחייבי עשה		ולר' אליעזר בן יעקב, דאמר:											פה:
הא לא מרגלא ליה ולא מיד?													פה:
מחזיר ספק סוטתו איכא בינייהו, מ"ד דאורייתא - הא נמי דאורייתא, ומ"ד מפני שהוא מרגילה - הא היא מרגלא ליה.		אלא אמר רב אשי:											פה:
אפ"ל הלך בעלה להשקותה ובא עליה בדרך עשאה זונה, הא לא מרגלא ליה ולא מיד?		ולר' מתיא בן חרש, דאמר:											פה:
סוטה ודאי איכא בינייהו.		אלא אמר רב בר רב אשי:											פה:
בת ישראל מאורסת לכהן, מעוברת מכהן, שומרת יבם לכהן, וכן בת כהן לישראל - לא תאכל בתרומה.													פה:
בת ישראל מאורסת ללוי, מעוברת מלוי, שומרת יבם ללוי, וכן בת לוי לישראל - לא תאכל במעשר.													פה:
בת לוי מאורסת לכהן, מעוברת מכהן, שומרת יבם לכהן, וכן בת כהן ללוי - לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר.													פה:
ותהא זרה, זרה מי לא אכלה במעשר?													פה:
הא מני? ר"מ היא		רב נחמן אמר שמואל:											פה:
מעשר ראשון אסור לזרים		דאמר: [רבי מאיר]											פה:
תרומה לכהן, ומעשר ראשון ללוי, דברי רבי מאיר		דתניא: [רבי מאיר]											פ.ו.
מתירו לכהן.		רבי אלעזר בן עזריה:											פ.ו.
מתירו, מכלל דאיכא מאן דאסר?													פ.ו.
אלא אימא: נותנו אף לכהן.													פ.ו.
מ"ט דר' מאיר?													פ.ו.
(במדבר י"ח) כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' תרומה - מה תרומה אסורה לזרים, אף מעשר ראשון אסור לזרים.		רב אחא בריה דרבה משמיה דגמרא:											פ.ו.
אי מה תרומה חייבין עליו מיתה וחומש, אף מעשר חייבין עליו מיתה וחומש?													פ.ו.
אמר קרא: (ויקרא כ"ב) ומתו בו כי יחללוהו ויסף המישיתו עליו, בו - ולא במעשר, עליו - ולא על מעשר.													פ.ו.
ורבנן?													פ.ו.
מה תרומה טובלת, אף מעשר ראשון נמי טובל?		[רבנן]											פ.ו.
יכול לא יהא חייב אלא על טבל שלא הורם ממנו כל עיקר, הורם ממנו תרומה גדולה ולא הורם ממנו מעשר ראשון, מעשר ראשון ולא מעשר שני, ואפ"ל מעשר עני, מנין? ת"ל: (דברים י"ב) לא תוכל לאכול בשעריך, ולהלן הוא אומר: (דברים כ"ו) ואכלו בשעריך ושבעו, מה שעריך האמור להלן - מעשר עני, אף שעריך האמור כאן - מעשר עני, ואמר רחמנא לא תוכל?		וכדתניא, רבי יוסי:											פ.ו.
ואי מהתם הוה אמינא ללאו, אבל מיתה לא, קמ"ל.													פ.ו.
מעשר ראשון דטביל - מדרבי יוסי נפקא		לישנא אחרינא:											פ.ו.

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-יש מותרות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי מההיא ה"א ללאו, אבל מיתה לא, קמ"ל.												!
במאי אוקימתא? כר' מאיר						ז						
בת לוי מאורסת לכהן, ובת כהן ללוי - לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר	אימא סיפא:								■	ז		◇
הכא מאי זרות איכא?										ז		
מאי אינה אוכלת דקתני? אינה נותנת רשות לתרום.	רב ששת:											!
מכלל דנשואה נותנת רשות?										ז		
אין												!
(במדבר י"ח) ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם - לימד על נשואה בת ישראל שנותנת רשות לתרום	והתניא:											■
אתה אומר: רשות לתרום, או אינו אלא לאכול?												ז
אמרת? תרומה חמורה אוכלת, מעשר הקל לא כל שכן אלא, לימד על נשואה בת ישראל שנותנת רשות לתרום.												!
לומר, שאין חולקין לה מעשר בבית הגרנות.	מר בריה דרבנא:											
הניחא למאן דאמר משום ייחוד, אלא למאן דאמר משום גרושה, גרושה בת כהן מי לא אכלה בתרומה?												ז
וליעמיד גרושה בת לוי מי לא אכלה במעשר? אלא, גזירה משום גרושה בת ישראל.												!
אי הכי, מאי איריא מאורסת? אפ"ל נשואה נמי												ז
אידי דתנא רישא מאורסת, תנא נמי סיפא מאורסת.												!
תרומה לכהן, ומעשר ראשון ללוי, דברי רבי עקיבא	תנו רבנן: [רבי עקיבא]											■
לכהן.	רבי אלעזר בן עזריה:											■
לכהן ולא ללוי?												ז
אימא: אף לכהן.												■
מאי טעמא דר' עקיבא?												^
דכתיב: (במדבר י"ח) ואל הלויים תדבר ואמרת אליהם, בלויים קא משתעי קרא.	[רבי עקיבא]											!
ואידך?												ז
כדר' יהושע ב"ל	[רבי אלעזר בן עזריה]											!
בעשרים וארבעה מקומות נקראו כהנים לויים, וזה אחד מהם: (יהזקאל מ"ד) והכהנים הלויים בני צדוק.	דאמר ר' יהושע ב"ל:											■
ור"ע?												ז
הכא לא מצית אמרת, דכתיב: (במדבר י"ח) ואכלתם אותו בכל מקום, מי שיכול לאוכלו בכל מקום, יצא כהן שאין יכול לאוכלו בבית הקברות.	[רבי עקיבא]											!
ואידך?												ז
כל היכא דבעי דלא בעי חומה, ואי אכיל ליה בשומאת הגוף לא לקי.	[רבי אלעזר בן עזריה]											!
היא גינתא דהוה שקיל רבי אלעזר בן עזריה מעשר ראשון מינה, אזל ר"ע אהדריה לפתחא לבי קברי												○
עקיבא בתרמילו ואנא חיי.	אמר: [רבי אלעזר בן עזריה]											○
מפני מה קנסו לויים במעשר?	איתמר:											^
פליגי בה רבי יונתן וסביאי												!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-יש מותרות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שלא עלו בימי עזרא	חד: [רבי יונתן/סביא]								!			
כדי שיסמכו כהנים עליו בימי טומאתן.	וחד: [רבי יונתן/סביא]								!			
בשלמא למאן דאמר שלא עלו, משום הכי קנסינהו, אלא למ"ד כדי שיסמכו עליו כהנים בימי טומאתן, משום כהנים קנסינהו ללוים?								ז				
אלא, כולי עלמא - קנסא שלא עלו בימי עזרא, והכא בהא קמיפלגי									!			
קנסא לעניים	מר סבר: [רבי יונתן/סביא]								!			
כהנים בימי טומאתן עניים נינהו.	מר סבר: [רבי יונתן/סביא]								!			
אלא רבי עקיבא מ"ט אהדריה לפתחא לבי קברא									ז			
אי דקא אתית בתורת קנסא - אית לך, ואי קא אתית בתורת חלוקה - לית לך.	הכי קאמר ליה: [ר"ע]								!			
ומנא לן דלא סליקו בימי עזרא?									ז			
דכתיב: (עזרא ח') ואקבצם אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם.									!			
בתחלה לא היו מעמידים שוטרי' אלא מן הלוים, שנאמר: (דברי הימים ב' י"ט) ושוטרים הלוים לפניכם, עכשיו אין מעמידין שוטרים אלא מישראל, שנאמר: ושוטרים הרבים בראשיכם.	רב חסדא:											
בת ישראל שניסת לכהן - תאכל בתרומה. מת, ולהימנו בן - תאכל בתרומה. ניסת ללוי - תאכל במעשר. מת, ולהימנו בן - תאכל במעשר. ניסת לישראל - לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר. מת, ולהימנו בן - לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר. מת בנה מלוי - תאכל בתרומה, מת בנה מכהן - לא תאכל לא בתרומה ולא במעשר.												מ
בת כהן שניסת לישראל - לא תאכל בתרומה. מת, ולהימנו בן - לא תאכל בתרומה. ניסת ללוי - תאכל במעשר. מת, ולהימנו בן - תאכל במעשר. ניסת לכהן - תאכל בתרומה. מת, ולהימנו בן - תאכל בתרומה. מת בנה מכהן - לא תאכל בתרומה, מת בנה מלוי - לא תאכל במעשר, מת בנה מישראל - חוזרת לבית אביה, ועל זו נאמר: (ויקרא כ"ב) ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל.												
מת בנה מלוי - תאכל בתרומה.												ג
דהדרא אכלה משום בנה מגלן?												א
בת ובת.	ר' אבא אמר רב:								!			
כמאן? כר"ע, דדריש ווי?									ז			
אפילו תימא רבנן, כולא ובת קרא יתירא הוא.									!			
כשהיא חוזרת - חוזרת לתרומה, ואינה חוזרת לחזה ושוק.	תנו רבנן:											
מאי קרא? (ויקרא כ"ב) היא בתרומת הקדשים לא תאכל, במורם מן הקדשים לא תאכל.	רב חסדא אמר רבינא בר שילא:											
מלחם - ולא כל לחם, פרט לחזה ושוק.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											
אימא: פרט להפרת נדרים	מתקוף לה רמי בר חמא:								ז			
כבר פסקה תנא דבי רבי ישמעאל?	רבא:								!			
(במדבר ל') ונדר אלמנה וגרושה יקום עליה - מה ת"ל? והלא מוצאה מכלל אב ומוצאה מכלל בעל אלא, הרי שמסר האב לשלוחי הבעל או שמסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל, ונתארמלה או נתגרשה בדרך, היאך אני קורא בה, בית אביה של זו או בית בעלה של זו? אלא לומר לך, כיון שיצאה שעה אחת מרשות האב - שוב אינו יכול להפר.	דתנא דבי ר' ישמעאל:								!			
מלחם אביה תאכל - לחם ולא בשר.	רב ספרא:											
מלחם אביה תאכל - לחם הקניו לאביה, פרט לחזה ושוק דמשלהן גבוה קא זכו.	רב פפא:											
(ויקרא י') ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו אתה ובניך ובנותיך אתך - בזמן שאתך.	רבא:											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-יש מותרות	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
כשהיא חוזרת לבית אביה - חוזרת לתרומה ואינה חוזרת לחזוה ושוק, בשביל בנה - חוזרת אף לחזוה ושוק.	רב אדא בר אהבה, תנא:										■	◇
אזל רב מרדכי אמרה לשמעתיא קמיה דרב אשי.											○	
מהיכא קא מתרביא? מובת, מי עדיפא לה מינה?	אמר: [רב אשי]										⋈	◇
התם כתיבי מיעוטי, הכא לא כתיבי מיעוטי.											⋈	◇
בת כהן שניסת לישראל וכו'.											■	<
ושבה אל בית אביה - פרט לשומרת יבם, כנעוריה - פרט למעוברת	ת"ר:										■	◇
והלא דין הוא: ומה במקום שלא עשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטרה מן הייבום - עשה עובר כילוד, מקום שעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוסלה מן התרומה - אינו דין שנעשה עובר כילוד											⋈	◇
לא, מה לי עשה עובר כילוד לענין ייבום - שהרי עשה מתים כחיים, נעשה עובר כילוד לענין תרומה - שלא עשה מתים כחיים?											!	◇
ת"ל: כנעוריה - פרט למעוברת.											■	!
ואיצטריך למכתב מעוברת, ואיצטריך למכתב זרע אין לה' דאי כתב רחמנא זרע אין לה, מעיקרא חד גופא והשתא תרי גופי, אבל מעוברת דמעיקרא חד גופא והשתא חד גופא - אימא תיכול, צריכא' ואי כתב רחמנא מעוברת, דמעיקרא גופא סריקא והשתא גופא מליא, אבל זרע אין לה, דמעיקרא גופא סריקא והשתא גופא סריקא - אימא לא, צריכא.											■	◇
(סימ' א): אמר ליה לא נעשה"ה מעשה"ה במית"ה נעשה"ה ולא נעשה בולד יבם ותרומה יבום ותרומה, סימ"ן)												◇
לא נעשה מתים כחיים לענין יבום מקל וחומר: ומה במקום שעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוסלה מן התרומה - לא עשה מתים כחיים, מקום שלא עשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטרה מן הייבום - אינו דין שלא נעשה מתים כחיים	רב יהודה מדאסקרתא לרבא:										⋈	◇
ת"ל: (משלי ג') דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום.											!	◇
ונעשה מתים כחיים לענין תרומה מק"ו: ומה במקום שלא עשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטרה מן הייבום - עשה מתים כחיים, מקום שעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוסלה מן התרומה - אינו דין שנעשה מתים כחיים											⋈	◇
ת"ל: (ויקרא כ"ב) זרע אין לה, והא אין לה.											!	◇
ונעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לענין יבום מק"ו: ומה במקום - שלא עשה מתים כחיים לענין תרומה - עשה ולד מן הראשון כולד מן השני, מקום שעשה מתים כחיים לענין יבום - אינו דין שנעשה ולד מן הראשון כולד מן השני											⋈	◇
ת"ל: (דברים כ"ה) ובן אין לו, והא אין לו.											!	◇
ולא נעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לתרומה מק"ו: מה במקום שעשה מתים כחיים לפוטרה מן הייבום - לא עשה ולד מן הראשון כולד מן השני, מקום שלא עשה מתים כחיים לענין תרומה - אינו דין שלא נעשה ולד מן הראשון כולד מן השני											⋈	◇
תלמוד לומר: אין לה, והא יש לה.											!	◇
הדרן עלך יש מותרות.												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מתני'. האשה שהלך בעלה למדינת הים, ובאו ואמרו לה מת בעליך וניסת, ואח"כ בא בעלה - תצא מזה ומזה, וצריכה גט מזה ומזה' ואין לה כתובה, ולא פירות, ולא מזונות, ולא בלאות - לא על זה ולא על זה, ואם נטלה מזה ומזה - תחזיר' והולד ממזר מזה ומזה' ולא זה וזה מטמא לה, ולא זה וזה זכאים - לא במציאתה, ולא במעשה ידיה, ולא בהפדת נדריה' היתה בת ישראל - נפסלה מן הכהונה, ובת לוי - מן המעשר, ובת כהן - מן התרומה' ואין יורשין של זה ויורשין של זה יורשין את כתובתה' ואם מתו - אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין'	[ת"ק]											■
כתובתה על נכסי בעלה הראשון'	רבי יוסי:											■
הראשון זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפדת נדריה'	רבי אלעזר:											■
ביאתה או חליצתה מאחיו של ראשון פוטרת צרתה, ואין הולד ממנו ממזר.	רבי שמעון:											■
ואם ניסת שלא ברשות - מותרת לחזור לו.												◇
ניסת על פי ב"ד - תצא ופטורה מן הקרבן, לא ניסת על פי ב"ד - תצא וחיבת בקרבן, יפה כח ב"ד שפטרה מן הקרבן.												◇
הורוה ב"ד לינשא, והלכה וקלקלה - חיבת בקרבן, שלא התירוה אלא לינשא.												◇
נשאת שלא ברשות מותרת לחזור לו, שלא ברשות ב"ד אלא בעדים	מדקתני סיפא:											◇
מכלל דרישא ברשות ב"ד ובעד אחד												◇
אלמא עד אחד נאמן'												◇
הוחזקו להיות משיאין עד מפי עד, ואשה מפי אשה, ואשה מפי עבד ומפי שפחה	ותנן נמי:											
אלמא עד אחד מהימן'												
עד אחד אומר אכלת חלב, והוא אומר לא אכלתי - פטור	ותנן נמי:											
טעמא דאמר לא אכלתי, הא אישתיק מהימן												
אלמא עד אחד מהימן מדאורייתא.												
מנא לן?												^
(ויקרא ד') או הודע אליו חטאתו - ולא שיודיעוהו אחרים, יכול אע"פ שאינו מכחישו יהא פטור? תלמוד לומר: או הודע אליו, מ"מ'	דתניא:											◇
היכי דמי?												^
אילימא דאתו תרי ולא קא מכחיש להו												!
קרא למה לי?	‡											!
אלא לאו חד, וכי לא קא מכחיש ליה מהימן	!											◇
ש"מ: עד אחד נאמן.												◇
וממאי דמשום דמהימן? דלמא משום דקא שתיק, ושתיקה כהודאה דמיא												◇
אמרו שנים אכלת חלב, והוא אומר לא אכלתי - פטור	תדע, דקתני סיפא: [רבנן]	◆										‡
מחייב'	רבי מאיר:	◆										‡
קל וחומר: אם הביאוהו שנים לידי מיתה חמורה, לא יביאוהו לידי קרבן הקל?	אמר ר' מאיר:	‡										‡
מה אם ירצה לומר מזיד הייתי'	אמרו לו:	!										‡
רישא מ"ט קא מחייבי רבנן?												^
אילימא משום דמהימן												!
והא תרי בעלמא דאע"ג דקא מכחיש להו אינהו מהימני, וקא פטרי רבנן אלא לאו משום דאישתיק, ושתיקה כהודאה דמיא												‡

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge-שאלה- question- answer-תירוץ- proof-ראיה-
מקרא-<u>key</u>:	

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אלא סברא היא, מידי דהוה אחתיכה ספק של חלב ספק של שומן, ואתא עד אחד ואמר ברי לי דשומן הוא, דמהימן.												!	◇	פ.ח.
מי דמי? התם לא איתחזק איסורא, הכא איתחזק איסורא דאשת איש, ואין דבר שבערוה פחות משנים הא לא דמיא אלא לחתיכה דודאי חלב, ואתא עד אחד ואמר ברי לי דשומן הוה, דלא מהימן												ז		פ.ח.
מי דמי? התם אפי' אתו בי מאה לא מהימני, הכא כיון דכי אתו בי תרי מהימני, חד נמי להימניה, מידי דהוה אטבל, הקדש, וקונמות.												!	◇	פ.ח.
האי טבל היכי דמי?												^	◇	פ.ח.
אי דידיה												!		פ.ח.
משום דבידו לתקנו												ז		פ.ח.
אלא דאחר												!		פ.ח.
מאי קסבר?												^		פ.ח.
אי קא סבר: תורם משלו על של חברו - אינו צריך דעת בעלים												!		פ.ח.
משום דבידו לתקנו												ז		פ.ח.
ואי קסבר: צריך דעת בעלים, ואמר אנא ידענא ביה דמתקן												!		פ.ח.
היא גופה מנלן?												ז	◇	פ.ח.
הקדש נמי												^	◇	פ.ח.
אי קדושת דמים												!		פ.ח.
משום דבידו לפדותו,												ז		פ.ח.
אי קדושת הגוף												!		פ.ח.
אי דידיה, משום דבידו לאיתשולי עליה												ז		פ.ח.
אלא דאחר, ואמר ידענא ביה דאיתשיל מריה עליה												!		פ.ח.
היא גופה מנלן?												ז	◇	פ.ח.
קונמות נמי												^	◇	פ.ח.
אי קסבר: יש מעילה בקונמות וקדושת דמים נחתא להו												!		פ.ח.
משום דבידו לפדותו												ז		פ.ח.
ואי קסבר: אין מעילה בקונמות, ואיסור בעלמא הוא דרכיב להו אכתפיה												!		פ.ח.
אי דידיה, משום דבידו לאיתשולי עליה												ז		פ.ח.
אלא דאחר, ואמר אנא ידענא דאיתשיל מריה עליה												!		פ.ח.
היא גופה מנלן?												ז	◇	פ.ח.
מתוך חומר שהחמרת עליה בסופה הקלת עליה בתחלה	ר' זירא:											!	◇	פ.ח.
לא ליחמיר ולא ליקיל												ז	◇	פ.ח.
משום עיגונא אקילו בה רבנן.												!	◇	פ.ח.
תצא מזה ומזה וכו'.													■	פ.ח.
לא שנו אלא שניסית בעד אחד, אבל ניסת על פי שני עדים - לא תצא.	רב:												■	פ.ח.
אתא גברא וקאי, ואת אמרת לא תצא	מחכו עליה במערבא:											ז		פ.ח.

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:	statement-מימרא ■ † קושיא- ^ שאלה- question- answer-תירוץ! proof-ראיה-
--	--

Talmud Navigator

יבמות-האשה רבה	מאן דאמר	ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										א			
לא צריכא, דלא ידעינן ליה.												◊	פח.		
אי דלא ידעינן ליה, בעד אחד אמאי תצא?											ז		פח.		
לא צריכא, דאתו בי תרי ואמרי: אגן הוינן בהדיה מכי נפק ועד השתא, ואתון הוא דלא ידעינן ליה, דכתיב: (בראשית מ"ב) ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו, מלמד, שיצא בלא חתימת זקן ובא בחתימת זקן.	ואמר רב חסדא:											!	פח.		
סוף סוף תרי ותרי נינהו, והבא עליה באשם תלוי קאי?												ז	פח.		
כגון שניסת לאחד מעדיה.	רב ששת:											!	פח:		
היא גופה באשם תלוי קיימא												ז	פח:		
באומרת ברי לי.												!	פח:		
אי הכי, מאי למימרא? אפי' רבי מנחם ברבי יוסי לא קאמר - אלא כשבאו עדים ואח"כ ניסת, אבל ניסת ואח"כ באו עדים לא אמר												ז	פח:		
שנים אומרים מת ושנים אומרים לא מת, שנים אומרים נתגרשה ושנים אומרים לא נתגרשה - הרי זו לא תצא, ואם ניסת - לא תצא	דתניא: [ת"ק]										♦	■	ז	פח:	
תצא	רבי מנחם ברבי יוסי:											♦	■	ז	פח:
אימת אני אומר תצא? בזמן שבאו עדים ואח"כ ניסת, אבל ניסת ואח"כ באו עדים - הרי זו לא תצא	א"ר מנחם בר' יוסי:											■	ז	פח:	
כי קאמר רב - נמי בזמן שבאו עדים ואחר כך ניסת, לאפוקי מדר' מנחם בר' יוסי.												!	פח:		
טעמא דניסת ואחר כך באו עדים, אבל באו עדים ואח"כ ניסת - תצא, כמאן? כר' מנחם בר' יוסי.	איכא דאמר:											!	פח:		
מנין שאם לא רצה דפנו? ת"ל: (ויקרא כ"א) וקדשתו, בעל כרחו	מתלב רבא:											■	ז	פח:	
היכי דמי?												^	ז	פח:	
אילימא דלא ניסת לאחד מעדיה ולא קאמרה ברי לי												!	ז	פח:	
צריכא למימר דדפנו?												ז	פח:		
אלא לאו דניסת לאחד מעדיה וקאמרה ברי לי												!	פח:		
וקתני דפנו, אלמא מפקינן לה מיניה												ז	פח:		
איסור כהונה שאני.												!	פח:		
ואיבעית אימא: מאי דפנו? דפנו בעדים.												!	פח:		
ואיבעית אימא: כשבאו עדים ואח"כ ניסת, ור' מנחם בר' יוסי היא.												!	פח:		
מאי לא תצא דקאמר רב? לא תצא מהיתירה הראשון.	רב אשי:											■	פח:		
הא אמרה רב חדא זימנא												ז	פח:		
ניסת שלא ברשות - מותרת לחזור לו	דתנן:											■	ז	פח:	
הכי הלכתא	ואמר רב הונא אמר רב:											■	ז	פח:	
חדא מכללא דחברתה איתמר.												!	פח:		
לא שנו אלא שלא מכחשתו, אבל מכחשתו - לא תצא.	שמואל:											■	פח:		
במאי עסקינן?												^	פח:		
אילימא בבי תרי												!	פח:		
כי מכחשתא ליה מאי הוי?												ז	פח:		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא בחד												◇	פח:
טעמא דמכחשתו, הא שתקה - תצא												◇	פח:
כל מקום שהאמינה תורה עד אחד הרי כאן שנים, ואין דבריו של אחד במקום שנים	והאמר עולא:											◇	פח:
הכא במאי עסקינן - בפסולי עדות, וכדר' נחמיה												◇	פח:
כל מקום שהאמינה תורה עד אחד - הלך אחר רוב דעות, ועשו שתי נשים באיש אחד כשני אנשים באיש אחד.	דתניא, ר' נחמיה:											◇	פח:
ואיבעית אימא: כל היכא דאתא עד אחד כשר מעיקרא - אפילו מאה נשים כעד אחד דמיין, הכא במאי עסקינן - כגון דאתיא אשה מעיקרא, ותרצה לדר' נחמיה הכי:												◇	פח:
כל מקום שהאמינה תורה עד אחד - הלך אחר רוב דעות, ועשו שתי נשים באשה אחת כשני אנשים באיש אחד, אבל שתי נשים באיש אחד - כפלגא ופלגא דמי.	ר' נחמיה:											◇	פח:
צריכה גט מזה ומזה.												■	פח:
בשלמא מראשון תבעי גט, אלא משני אמאי? זנות בעלמא הוא												◇	פח:
גזירה שמא יאמרו גירש זה ונשא זה, ונמצאת אשת איש יוצאה בלא גט.	רב הונא:											◇	פח:
אי הכי, סיפא דקתני:												◇	פח:
אמרו לה מת בעלך ונתקדשה, ואח"כ בא בעלה - מותרת לחזור לו	[סיפא]											◇	פח:
התם נמי נימא גירש זה וקדש זה, ונמצאת אשת איש יוצאה שלא בגט												◇	פח:
לעולם בעיא גט.												◇	פח:
אי הכי, נמצא זה מחזיר גרושתו משנתארסה												◇	פח:
מן הנשואין - אסורה, מן האירוסין - מותרת.	כר' יוסי בן כיפר, דאמר:											◇	פח:
אע"פ שנתן לה אחרון גט - לא פסלה מן הכהונה	הא מדקתני סיפא:											◇	פח:
מכלל דלא בעיא גט, דאי בעיא גט, אמאי לא פסלה מן הכהונה?												◇	פט.
אלא, סיפא אמרי קידושי טעות הוון.												◇	פט.
רישא נמי אמרי נישואי טעות הון												◇	פט.
קנסוה רבנן.												◇	פט.
סיפא נמי ליקנסוה												◇	פט.
רישא דעבדא איסורא - קנסוה, סיפא דלא עבדא איסורא - לא קנסוה רבנן.												◇	פט.
אין לה כתובה.												■	פט.
מאי טעמא תקינו לה רבנן כתובה? כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה, הא - תהא קלה בעיניו להוציאה.												◇	פט.
אין לה פירות ולא מזונות ולא בלאות.												■	פט.
תנאי כתובה ככתובה דמי.												◇	פט.
נטלה מזה ומזה.												■	פט.
פשיטא												◇	פט.
מהו דתימא, כיון דתפשה לא מפקינן מינה, קמ"ל.												◇	פט.
הולד ממזר.												■	פט.
אין תורמין מן הטמא על הטהור, ואם תרם, בשוגג - תרומתו תרומה, במזיד - לא עשה ולא כלום.	תנן התם:											◇	פט.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-האשה רבה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
מאי לא עשה ולא כלום?												פט.
לא עשה ולא כלום כל עיקר, דאפילו היא גריוא הדר לטיבליה	רב חסדא:								!		⚡	פט.
לא עשה ולא כלום לתקן את השירים, אבל תרומה הוי.	רב נתן ברבי אושעיא:								!		⚡	פט.
רב חסדא לא אמר כרב נתן בר' אושעיא, דאי אמרת הוי תרומה, זימנין דפשע ולא מפריש.												פט.
מאי שנא מהא דתנן:												פט.
התורם קישות ונמצאת מרה, אבטיה ונמצאת סרוח - תרומה, ויחזור ויתרום?	[תנן]											פט.
שוגג אמזיד קרמית? שוגג לא עבד איסורא, מזיד קעבד איסורא.												פט.
ורמי שוגג אשוגג												פט.
בשוגג - תרומתו תרומה	הכא קתני:											פט.
תרומה, ויחזור ויתרום	התם קתני:											פט.
התם שוגג קרוב למזיד, דאיבעי ליה למיטעמיה.												פט.
ורמי מזיד אמזיד												פט.
במזיד - לא עשה כלום,	הכא קתני:											פט.
התורם משאין נקוב על נקוב - תרומה, ויחזור ויתרום	התם קתני:											פט.
בתרי מאני ציית, בחד מנא לא ציית.												פט.
ולרב נתן ברבי אושעיא, דאמר: לא עשה ולא כלום לתקן שירים, אבל תרומה הוי, מאי שנא מהא דתנן:												פט.
מן הנקוב על שאין נקוב - תרומתו תרומה, ולא תאכל עד שיוציא עליה תרומה ומעשר ממקום אחר	[תנן]											פט:
שאני הכא, דמדאורייתא תרומה מעלייתא היא כדרכי אלעאי												פט:
מנין לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה? דכתיב: (במדבר י"ח) ולא תשא עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו, ואם אין קדוש נשיאות חטא למה? מיכן, לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה.	דא"ר אלעאי:											פט:
לדיך דאמרת לא עשה ולא כלום כל עיקר, דאפ"ל ההוא גריוא הדר לטיבליה, מ"ט? גזירה דלמא פשע ולא מפריש, מי איכא מידי דמדאורייתא הוי תרומה, ומשום דלמא פשע אפקוה רבנן לחולין? וכי ב"ד מתנין לעקור דבר מן התורה?	רבה לרב חסדא:											פט:
ואת לא תסברא?	א"ל:רב חסדא]											פט:
הולד ממזר מזה ומזה	והתנן:											פט:
בשלמא משני ממזר, אלא מראשון אמאי? אשתו היא וישראל מעליא הוא, וקא שרינן ליה במזרת												פט:
אסור במזרת.	א"ל:רבה], הכי אמר שמואל:											פט:
אסור במזרת.	וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן:											פט:
ואמאי קרי ליה ממזר?												פט:
לאוסרו בבת ישראל.												פט:
ואין ב"ד מתנין לעקור דבר מן התורה?	שלח ליה רב חסדא לרבה ביד רב אחא בר רב הונא:											פט:
מאימתי אדם יורש את אשתו קטנה? ב"ש אומרים: משתעמוד בקומתה	והתניא: [בית שמאי]											פט:
משתכנס לחופה	בית הלל:											פט:
משתבעל	רבי אליעזר:											פט:
ויורשה ומיטמא לה ואוכלת בנינו תרומה.												פט:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge-שאלה ^ question- ! תירוץ- answer- proof-ראיה
מקרא- key:	

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
משתעמוד בקומתה	בית שמאי:												פס:
אע"ג דלא נכנסה לחופה?													פס:
אימא: משתעמוד בקומתה ותכנס לחופה, והכי קאמרו ליה ב"ש לב"ה: דקאמרתו משתכנס לחופה, אי עמדה בקומתה - מהניא לה חופה, ואי לא - לא מהניא לה חופה.													פס:
משתבעל	רבי אליעזר:												פס:
אין מעשה קטנה כלום	והאמר ר' אליעזר:												פס:
אימא: משתגדיל ותבעל.													פס:
קתני מיהת יורשה, והא הכא דמדאורייתא אבוה ירית לה, ומדרבנן ירית לה בעל													פס:
הפקר ב"ד היה הפקר													פס:
מנין שהפקר ב"ד היה הפקר? שנא: (עזרא י') כל אשר לא יבא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה.	דאמר רבי יצחק:												פס:
מהכא: (יהושע י"ט) אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל, וכי מה ענין ראשים אצל אבות? אלא לומר לך: מה אבות מנחילין בניהם כל מה שירצו, אף ראשים מנחילין את העם כל מה שירצו.	רבי אלעזר:												פס:
ומיטמא לה.													פס:
והא הכא דמדאורייתא אביה מיטמא לה, ומדרבנן מיטמא לה בעל													פס:
משום דהויא לה מת מצוה.													פס:
ומי הוי מת מצוה?													פס:
אי זהו מת מצוה? כל שאין לו קוברין, קורא ואחרים עונין אותו - אין זה מת מצוה	והתניא:												פס:
הכא נמי, כיון דלא ירתי לה, קריא ולא ענו לה.													פס:
ואוכלת בגינו תרומה													פס:
בתרומה דרבנן.													פס:
אכל תרומה טמאה - משלם חולין טהורים. שילם חולין טמאים, סומכוס אומר משום ר' מאיר: בשוגג - תשלומיו תשלומין, במזיד - אין תשלומיו תשלומין	ת"ש: [סומכוס אומר משום רבי מאיר]												פס:
אחד זה ואחד זה - תשלומיו תשלומין, וחוזר ומשלם חולין טהורין	תכמים:												פס:
במזיד אין תשלומיו תשלומין? תבא עליו ברכה, דאכל מיניה מידי דלא קחזי ליה בימי טומאתו, וקא משלם מידי דקחזי ליה בימי טומאתו	והוינן בה:												פס:
חסורי מיחסרה והכי קתני:	ואמר רבא, ואמרי לה כדי:												פס:
אכל תרומה טמאה - משלם כל דהו, אכל תרומה טהורה - משלם חולין טהורין. שילם חולין טמאים, סומכוס אומר משום ר' מאיר: בשוגג - תשלומיו תשלומין, במזיד - אין תשלומיו תשלומין	[סומכוס אומר משום רבי מאיר]												פס:
בין בשוגג בין במזיד - תשלומיו תשלומין, וחוזר ומשלם חולין טהורין	תכמים:												פס:
והא הכא דמדאורייתא תשלומי מעליא הוי, דאי מקדש בהו כהן אשה - תפסו לה קידושי, ואמור רבנן אין תשלומיו תשלומין, וקשרינן אשת איש לעלמא													פס:
מאי אין תשלומיו תשלומין דקאמר רבי מאיר? דבעי למיהדר שלומי חולין - טהורין.													פס:
אי הכי, סומכוס היינו רבנן													פס:
קנסו שוגג אטו מזיד איכא בינייהו.	רב אחא בריה דרב איקא:												פס:
דם שנטמא וזרקו בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה	תא שמע:												פס:
והא הכא דמדאורייתא ארצויי מרצה													פס:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
על מה הציץ מרצה? על הדם ועל הבשר ועל החלב, שנטמא בין בשוגג בין במזיד, בין באונס בין ברצון, בין ביחוד בין בצבור,	דתניא:											♣
ואמרי רבנן לא הורצה, וקא הדר מעייל חולין לעזרה												♣
מאי לא הורצה דקאמר? להתיר בשר באכילה, אבל בעלים נתכפרו בו.	רבי יוסי בר חנינא:											◇
סוף סוף קמתעקרא אכילת בשר, וכתיב: (שמות כ"ט) ואכלו אתם אשר כפר בהם, מלמד, שהכהנים אוכלים ובעלים מתכפרים												♣
שב ואל תעשה שאני.	א"ל: [רבה]											◇
בעאי לאותובך ערל, הזאה, ואזמל, סדין בציצית, וכבשי עצרת, ושופר, ולולב, השתא דשנית לך: שב ואל תעשה לא מיעקר הוא, כולהו נמי שב ואל תעשה נינהו.	אמר ליה: [רב חסדא]											♣
(דברים י"ח) אליו תשמעון - אפילו אומר לך עבור על אחת מכל מצות שבתורה, כגון אליהו בהר הכרמל, הכל לפי שעה שמע לך	ת"ש:											♣
שאני התם, דכתיב: אליו תשמעון.												!
וליגמר מיניה												♣
מיגדר מילתא שאני.												!
בטלו - מבוטל, דברי רבי	ת"ש: [רבי]											♣
אינו יכול לא לבטלו ולא להוסיף על תנאו, א"כ מה כח ב"ד יפה	רבן שמעון בן גמליאל:											♣
והא הכא דמדאורייתא בטל גט, ומשום מה כח בית דין קא שרינן אשת איש לעלמא												♣
מאן דמקדש - אדעתא דרבנן מקדש, ואפקעינהו רבנן לקידושין.												!
התינח דקדיש בכספא, קדיש בביאה מאי איכא למימר?	רבינא לרב אשי:											♣
שויהו רבנן לבעילתו בעילת זנות.												!
שמעתי, שב"ד מכין ועונשין שלא מן התורה, ולא לעבור על דברי תורה - אלא לעשות סייג לתורה ומעשה באדם אחד שרכב על סוס בשבת בימי יונים, והביאוהו לב"ד וסקלוהו, לא מפני שראוי לכך - אלא שהשעה צריכה לכך ושוב מעשה באדם אחד שהטיח באשתו תחת התאנה, והביאוהו לבית דין והלקוהו, לא מפני שראוי לכך - אלא שהשעה צריכה לכך	ת"ש, א"ר אלעזר בן יעקב:											♣
מיגדר מילתא שאני.												!
ולא זה וזה מטמאין לה.												♣
מנלך?												^
דכתיב: (ויקרא כ"א) כי אם לשארו הקרוב אליו												!
שארו - זו אשתו	ואמר מר:											!
וכתיב: (ויקרא כ"א) לא יטמא בעל בעמיו להחלו												!
יש בעל שמיטמא ויש בעל שאין מיטמא, הא כיצד? מיטמא הוא לאשתו כשרה, ואינו מיטמא לאשתו פסולה.												!
ולא זה וזה זכאין במציאתה וכו'.												♣
טעמא מאי אמור רבנן מציאת אשה לבעלה? כי היכי דלא תיהוי ליה איבה, הכא תיהוי ליה איבה ואיבה.												♣
ובמעשה ידיה.												♣
טעמא מאי אמרי רבנן מעשה ידיה לבעלה? משום דקאכלה מזוני, הכא כיון דמזוני לית לה, מעשה ידיה לאו דידיה.												♣
ולא מיפר נדריה.												♣

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
טעמא מאי אמר רחמנא בעל מיפר? כדי שלא תתגנה, הכא תתגנה ותתגנה.															◊
היתה בת ישראל נפסלה מן הכהונה וכו'.															<
פשיטא															⚡
בת לוי מן המעשר איצטריכא ליה.															◊
ובת לוי מן המעשר מי מפסלא בזנות?															⚡
לויה שנשבת או שנבעלה בעילת זנות - נותנין לה מעשר ואוכלת	והתניא:														⚡
קנסא.	רב ששת:														◊
בת כהן מן התרומה.															<
אפי' בתרומה דרבנן.															◊
ואין יורשיו של זה ויורשיו של זה יורשין כתובתה וכו'.															<
כתובה מאי עבידתה?															⚡
כתובת בנין דיכרין.	רב פפא:														◊
פשיטא															⚡
מהו דתימא, לדידה דעבדא איסורא קנסוה רבנן, לזרעה לא קנסו רבנן, קמ"ל.															!
אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין.															<
אחיו של ראשון חולצין מדאורייתא, ולא מייבם מדרבנן, אחיו של שני חולצין מדרבנן, ולא מייבם לא מדאורייתא ולא מדרבנן.															◊
כתובתה על נכסי בעלה וכו'.	רבי יוסי:														<
בתראי מודו לקמאי, קמאי לא מודו לבתראי	רב הונא:														◊
ר' שמעון מודי ליה לר' אלעזר, דמה ביאה דעיקר איסורא לא קניס, וכ"ש מציאתה ומעשה ידיה דממונא הוא ר' אלעזר לא מודי ליה לר' שמעון, מציאתה ומעשה ידיה דממונא הוא לא קניס, אבל ביאה דאיסורא הוא קניס															■
ותרוייהו מודו ליה לר' יוסי, הני דיתבא תותיה לא קניס, וכל שכן כתובה דלמשקל ומיפק קאי ורבי יוסי לא מודי להו, כתובה דלמשקל ומיפק הוא דלא קניס, אבל הני דיתבא תותיה קניס.															■
קמאי מודו לבתראי, בתראי לא מודו לקמאי	רבי יוחנן:														◊
ר' יוסי מודי ליה לר' אלעזר, כתובה דמדידה לדידה לא קניס, וכ"ש מציאתה ומעשה ידיה דמדידה לדידה ר' אלעזר לא מודי ליה, מציאתה ומעשה ידיה הוא דמדידה לדידה לא קניס, אבל כתובה דמדידה לדידה קניס															■
ותרוייהו מודו ליה לר' שמעון, ומה הני דמחיים לא קניס, ביאה דלאחר מיתה לא כ"ש ר' שמעון לא מודי להו, ביאה הוא דלאחר מיתה לא קניס, אבל הני דמחיים קניס.															■
נשאת שלא ברשות וכו'.															<
הכי הלכתא.	רב הונא אמר רב:														◊
גנבא גנובי למה לך? אי סבירא לך כרבי שמעון, אימא: הלכה כרבי שמעון, דשמעתוך כרבי שמעון קאזלה	א"ל רב נחמן:														⚡
וכי תימא, אי אמינא הלכה כרבי שמעון, משמע אפילו בקמייתא															!
אימא: הלכה כר' שמעון באחרונה															⚡
קשיא.															■
אמינא, כי ניים ושכיב רב אמרה להא שמעתא, הלכה - מכלל דפליגי, מאי הוה לה למיעבד? מיאנס אנסה	רב ששת:														⚡
כל עריות שבתורה אין צריכות הימנו גט, חוץ מאשת איש שניסת על פי ב"ד	ועוד תניא:														⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-האשה רבה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
על פי בית דין הוא דבעיא גיטא, על פי עדים לא בעיא גיטא												◊	צא.
מני?											^		צא.
אילימא רבי שמעון											!		צא.
על פי בית דין מי בעיא גט?											⚡		צא.
עשו ב"ד בהוראתן - כזון איש באשה, על פי עדים - כשגת איש באשה, אידי ואידי לא בעיא גט	והתניא, רבי שמעון:										⚡	■	צא.
אלא לאו רבנן היא													צא.
לעולם רבי שמעון היא, ותרין הכי											!		צא.
עשו ב"ד בהוראתן - כזון איש באשה ובעיא גט, על פי עדים - כשלא כזון איש באשה ולא בעיא גט	רבי שמעון:										!	■	צא.
לענין איסורא קתני, והכי קאמר: עשו ב"ד בהוראתן - כזון איש באשה ומיתסרא על בעלה, על פי עדים - כשגת איש באשה ולא מיתסרא על בעלה.	רב אשי:										!		צא.
לענין קרבן קתני, עשו בית דין בהוראתן - כזון איש באשה ולא מתיא קרבן, על פי עדים - כשגת איש באשה ומתיא קרבן.	רבינא:										!		צא.
ואיבעית אימא: הא קמייאת רבנן היא, ותרין הכי: חוץ מאשת איש, ושניסת ע"פ ב"ד.											!		צא.
מי אמרינן, מאי הוה לה למיעבד?	מתיב עולא:												צא.
כתב לשם מלכות שאינה הוגנת, לשם מלכות מדי, לשם מלכות יון, לבנין הבית, לחורבן הבית, היה במזרח וכתב במערב, במערב וכתב במזרח - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה'	והתנן:												צא.
ואמאי? לימא מאי הוה לה למיעבד													צא.
איבעי לה לאקרוי לגיטא.											!		צא.
הכונס את יבמתו, והלכה צרתה ונשאת, ונמצאת זו אילונית - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה'	רב שימי בר אשי, תא שמע:												צא.
ואמאי? נימא מאי הוה לה למיעבד													צא.
איבעי לה לאמתוני.											!		צא.
כל עריות שאמרו פטורות צרותיהן, הלכו צרות ונישאו, ונמצאו אלו אילונית - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה'	אביי, תא שמע:												צא.
ואמאי? נימא מאי הוה לה למיעבד													צא.
איבעי לה לאמתוני.											!		צא.
כתב סופר גט לאיש ושובר לאשה, וטעה ונתן גט לאשה ושובר לאיש ונתנו זה לזה וזה לזה, ולאחר זמן הרי הגט יוצא מתחת ידי האיש ושובר מתחת ידי האשה - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה'	רבא, תא שמע:												צא.
ואמאי? נימא מאי הוה לה למיעבד													צא.
איבעי לה לאקרוי לגיטא.											!		צא.
שינה שמו ושמה, שם עירו ושם עירה - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה'	רב אשי, תא שמע:												צא.
ואמאי? נימא מאי הוה לה למיעבד													צא.
איבעי לה לאקרוי לגיטא.											!		צא.
כנסה בגט קרח - תצא מזה ומזה כו'.	רבינא, תא שמע:												צא.
איבעי לה לאקרוי לגיטא.											!		צא.
רב פפא סבר למיעבד עובדא במאי הוה לה למיעבד													צא.
והתניא כל הני מתנייתא	רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא:												צא.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה- מקרא-kev:	statement-מימרא ■ challenge-קושי- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה- ■
--	--

Talmud Navigator

יבמות-האשה רבה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
ולאו שנינהו?	אמר ליה: [רב פפא]											!
ואשינויי ליקו וליסמוך?	אמר ליה: [רב הונא בריה דרב יהושע]											ז
ולקלא לא חיישינן.	רב אשי:											
הי קלא?												^
אילימא קלא דבתר נשואין												!
הא אמרה רב אשי חדא זימנא												ז
כל קלא דבתר נשואין לא חיישינן	דאמר רב אשי:											ז
מהו דתימא, הואיל ואתאי לבי דינא ושרינן, כקלא דקמי נשואין דמי ותיתסר, קמ"ל.												!